

NOVA GEOMETRIJA ODSJAJA

**UZ IZLOŽBU
ŽELJKE I
BORISA
ROGIĆA U
MUZEJU
GRADA RIJEKE**

Novi List 2005

Staklo, svjetlost, boja, detalj, primjenjivost, ukrasnost, ambijentalnost, funkcionalnost, asocijativnost... samo su neki u nizu pojmova koje vezujemo za praksu umjetničkog oblikovanja stakla iz Studija Rogićevih. Po uzoru i predlošku na jednu od najpoznatijih djelatnosti kuće »Tiffany«, Željka i Boris Rogić ustrajavaju na sve sofisticiranijim izvedenicama oblikovanja kućišta za svjetlost. U sprezi korištenih materijala stakla i metala, autori otvaraju bogatu lepezu jedne sasvim ograničene »institucije« - svjetiljke.

Stari izvori umijeća iluzioniziranja putem svjetlosti, od drevnog Orijenta, preko Azije, sve do europskog srednjega vijeka, posebno u najsvjetlijim primjerima karolinske umjetnosti, čine povijest primjene vitraja. Taj glamurozni i sugestivni oblik kloanzirane površine bojanog stakla, kroz koji se probija sada već prevrednovana svjetlost na ime iluzije, razvio se u tehnološkom smislu na krilima renesansne Venecije (naravno!). Nakon vjekovne primjene u svijetu sakralne ikonografije, vitraja će zbog svojih svjetovnih tendencija polegnutih u efekt dekorativne zavodljivosti, došetati u svakodnevicu visokog stila i rafinirane kulture življenja. Art nouveau, međutim, tek će početkom dvadesetog stoljeća ovu visoko vrednovanu izvedbenu tehniku, primijenjenu u izradi uporabnih predmeta (posebno prozora i lampi), izvesti na teren umjetnosti.

Replicirajući ostavštinu takve vrsti oblikovanja stakla, mudrim korištenjem citata iz širokog spektra stilskih izvedenica ali s posebnim osjećajem za decentnost ponuđena predmeta, Studio Rogić s pravom nosi prioritet, ako ne i pravo na licencu na našim prostorima.

Priču o »Misteriju trokuta« pronalazimo u ovoj, nanovo kompleksnoj i nanovo uspješnoj izložbi, kao prvijenac apstraktno-ikonografskog predumišljaja. Autorski dvojac time se poigrava izvedenicom geometrijskog ishodišta, ustuknuvši blago od uobičajene florealne scene svjetlošću i bojom prevrednovanog stakla, potpisujući time na posljetku, svoj iskorak u potpunu autonomnost. Univerzalno i osobno pomiruje se tako u nečem egzaktno primjenjivom i sasvim samosvojnom.

Izložba je šik i primjerena je dobrom građanskom ukusu. I šire, svakom rado sanjanom snu o odsjajima.

Nataša ŠEGOTA LAH